

وېنەى ئورجىنالى دەستىنورنى
داستانى رۆستەم و زۆراب

سوار کران شیر نامور	ماهیند واپخشش بپور پرهمز
بعضی کلمبیا نو دشت سارا	زو کردنه سحرانگرومدارا
جولان واپخشش کوران کردن تم	بعضی به کوران خوشی دروچم
و پنجه پر نور نادره زمان	تیر صحرانش دانرور کسان
داشت نه سینه کور کز کردیم	رگاداه نهشت بیکار حجره سم
او کور زامدار آوردش زبند	و پنجه پر زور هموادا کمند
چو مش بود ستور هموادا گمند	سر بر او کور چنی پاودست
لاشه کور آورد کرد و پیچوه	درختی بزور کند به پیچوه
چند همیم آورد و یکی کور	آهر نو دشت سحر افروزا
داشت زور آهر پیچوه مرغ	سیخ کور آورد سخته کباب
آوردش بش و کندش زور	خیلی چو خنانش نکر دشت درنگ
بوار دشت بامر با دشت سبزی	تمام گوشت مغز چنی استخوان
اما پر ضاوح سبنا کرد	شاره کباب نمغزش جا کرد
بامر معبود پاوت بر سر پیچوه	زین بخش آورد نیش نبالین
خخش رگ کرد نور مرغند	هر چند لگا کرد کس نهی دیا

صلح رو بر خنک چه تن کرده	سر نیا و کز خاوش بر دوه
چه رنج راگان چه مستی کباب	سر نیا و کز زشتی نجایم خوب
بپایم غدار بپلین جا کرد	رخش آمان دورستم چرا کرد
هیچ نبی بیدار تا بنماشام	چه تقدیر صریح بنای لاینام
ناگاه ترکان ده نفر سوار	آمان بومکان بغرم مشکار
جودشت نخچیر آمان ویرودن	چه ناگادشت زشتون رخس برودن
شین و شوز رخس ترکان و بید	رخش هم ترکان در سرد نیکنک
کیش پرستم نعره سهندک	هیچ نبی بیدار بوریسمه چاک
سواران بی رخس هوستی کمند	تا ودا ترکان رخس هنرمند
هیچ خوش نکرد او چه دلیران	سر چه یکی کند چون نره شیران
سه نفر کرد آخر سر انجام	بجلقه کمند و ستش اندام
در دم در ساعت کز شان تا	بردن و توران شو نکردن خام
رستم چه خاودانز کیش و خیرا	هوریز او با چوپان بوریستیرا
بیدار بچه خا و هوریز او با	دیاکه خشتش نمندن و جا
آهنگه که دغشته نمند	رستم آدم صتر کنده بی

ہر چند کہ در حشر نبی دیار
 دست دانه شفتین رختہ کو برباد
 تیغش بہت پست کہند و کین
 زینش چنی کر ز کرت بکولہ
 خریک منڈہ بی بیابان چول
 وات شکرم بتونم با بر الہی
 بدیر کی مسران یا ہم شرمسا
 فدیہ کس ما جان یہ رسم مردن
 ہنی وہ بہ خوش پیشوئے عالم
 بہ ترا کہ بہفت توان کیا ہم باوئے
 ناکمنت او دما شون خوش در تار
 منزل ہمندل تا تو بران زمانی
 بہ زور یا زور ضرب کران کر
 مناجات کردن رستم
 ات شکرم بتونم با بر الہی

مہر کیلا جہ زنگ نشی کی بود
 پوٹ باندام مہلوان نور
 زونیا جملک شہر سمنان
 رو کرد مجا واسر مردہ جواد
 کہی پست نہ سیر کہی زین کول
 حشر منڈہ کی و حشر و کول
 ہم بسر ز نش وائے روزگار
 کہ ستر پیش آمان خوش از بران
 کہ کیشو و جنگ کر زو کو با ہم
 رفیق را جعل ہمراہ شویم
 کمر بستہ چاک مہلوان پیش
 زویر و ملاکی خاطر بر عمیق
 وہز کو مشی زمانی مدار ز
 حشر منڈہ کے حشر و سیاہی

بار بکجا حجت مقرر نمانت	ببرش خطیم ملائکة نعت
بر فرغ سوار عرضه لاهک کتبا	بشوق با بوس اعنه نور کتبا
بدل دل سوار جلو لا فترت	پریش نازل به سوره بل ان
بنا هم بتون فریار رس کانا	ارند تو فوق نانی توانا
چه اصدقه سنگین کز نو کو با لم	نمندن تاقت پیون عالم
جود مد او دتش فریار رس کانا	ناتوانش به هم بی تو انا
منزل بمثل طکر دتش آهین	هر تکه یا او تو روان زبان
صبا بحر نوبت شواله شوق نور	شهر سمنگان دیار دهور
نک دابو حصار خاطر خم کبلی	عرق چه بالاش بر زانو سیلی
چند کس چه ترکان اکا بنی بکها	خبر بردن ساز ولا شهر بار
وانز چه صحرانشخصی دیارن	البت هملوان خنجر گذارن
سرتاپو برکب آهنگر نوبتوه	زینش خنجر کز کما بدوشوه
پادشاه و اشق یاران ستمن	پیاده کفاتی درو به ستمن
چو دشت خنجر زینکاشش کردن	سربانی و خاور خشت برده
ساز ایله شهنشتمن هم زین خنجر	لو او پیشوار بملقن و خنجر

چند اعیان نامہ شہریہ
 سر تا پیش پوش نر و زلف جوش
 لوان و پشتوار نوہ نادار
 کفقی نما بین کرد خاکباش
 پدوش ورت رستم نوہ ذالکفی
 پے پیش پیادہ پشتیو حالکفی
 ہدوش کچھ خوش خوش برانی
 سر و چند دار و و کے منازو
 بواہ پنم اینہ کے گردن
 کے بوجنی تو پنچہ سب زو
 رستم ورت کو ریم بریان کردہ
 سر نیام او کر زخاوم ہرہ پد
 بیداریم ہر ہر و ہوزیرام و پا
 دیام کہ خشم نمند نہ جا
 شوئم آوردن مز و دشت رتو
 بعض شب شارت قتل و عام ہو
 حکم عظیم خشم پیدا کر
 یا شوئے خشم جہت حکما کر
 ہر جہ کہ متران تا بہ متران
 ہفت طبق زمینی خشم پیدا کر
 ورنہ بہ نیروان ہمارے ہمتا
 کار ملک و ز ہوز شو براہ
 تو ہم بود ستور جگر ترہ خون
 نہ رخ تنیم مہی سر نکون
 ارقص و الیوان دروازہ نہ جا
 بضرب کز کم مہو بخت
 لکڑا دینہ بعد نر و شتاوار
 شا کہ اید شفت ترسا و اوران
 سحر و تا جہل خشم پیدا کریم
 ورت رستم امشوفاطر شا و کریم

کوشش بدیم و دنگ رازان در بر	اندویدیم تا و صیب سحر
پریت ماوردی سرالجام کا	سرخش ویت مکمل تیار
بلفظ شیرینج مار میو و بر	بند و تیز کار نمبو میسر
قدم آوردی بر کنده می	مہمان عزیز نور دیده می
مہر چند کنیزان چنی جلا من	مہر چند کنج و مال تحفہ مہمان
مہر چہ ہوا چہ بد لو از تن	بہر کسیسہ یا پیدا از تن
ہنی پرر رخس دل ماور بہ ننگ	مہر مہمان بر تا صیب بد و ننگ
رو کردی ایوان الاسرا جورد	رستم بجز شفقت رکیز نہ جورد
کمر بستگان دانہ در نگویش	نارنگان و بیابا طلسم پوش
رستم شہی و بان تخت پاوش	صف صف جمہانی بر تماشا
چو اخان کرمافانوس ہزار	ہوایہ مار یک شو اما بوار
خشت بو کلا و کنج بہ زحمت	ایوان لاجورد جو اہر صفت
عسکر کل آویزہ بو بر مشک ناف	مطلابا پالشت و بیابا چنی ہن
دیدہ ترخیار لبست باوہ	بہر جاقانوس مشعل نہادہ
رکت ہرست چنی بو کربا	ساقہ ہر تکر و بیالہ شرب

ناله طربان صداس ز طرز منشت نیا عرش کوهک نیا
 رستم عجب صند حیران بد جگر چه نیرم ایوان کرسی ز رنگار
 کوش داب زان رکنج بد جگر وخت نیمه شو میل فاش کرد
 رستم چه ایوان هوریز و پا لو او جاسرینر فلو تخت نش
 مت باده ولافانوشن کوهر شوق دانه جاسرینر نور نور
 مت باده بد بیخوف و اندیش سر نیانکی و پهلوان پیش
 رفتی طره هینه دختر باوشه نبرد رستم و بیدار شدن رستم
 کفایه باوشه هوش گفت بسر و جبین وینه ماه منور
 در ابرو قطران قلم کشیده مزان جویز الحاس بند و دیده
 خالان لاجورد زلف کوه کعبه لبان وینه لال دندان جوی کوه
 بالابورینه بریز اس سری یکی چه او ان زهره منتری
 وخت نیمه شو بیدار بد جگر بوش و بالاد و پیا سر لولا و
 وخت نیمه شو روشن کوش رستم براقش بوش بشمی و لار رستم
 و پنجه شمشدالار بوعنبر شمعش کمرت بدت پنجه شمش
 نکل اور رستم بهر و سر نازده سر تا با و برک ال استازده

دست شرم مالانرور همیشه	آه و این نشت نه سریش
دیشک نشسته بی یک نور دیده	بیدار به موه خا و باد نه نوشیده
په پیش آمانه پیشتن نیاز	رستم و ات اشخص سول کفر فرزند
تیمار استم کرده بد لوار	دانش بنایم ایدمخ نیاز
جه بند مندیست تغیا و رده بی	شفتم کوریت بریان کرده بی
نه بهمان کیلاست تغیا سوار	نور که بهفتخوان کردیختا
بهیچکس به میدان تو نکرش با	نه الگوس ترک نه افراسیاب
بهشتالو دیو بزور دست بست	ایران و توران آوردت بست
به خم مویر و جلام ماه و سال	جوساوه سودا تو هم گفتان نیل
جفت من و تو نمبو پیدا	به دور قدیم شان کیدا
جهین بهجوش فال الایمن	کس تدبیر و جرم بزین بالارکنا
کامروا منج و جا باور	اکرم با بوم منج طلب کمر
ایران و توران مطیع چشم بو	فرزند جرم منج به فصل تو بو
بر کزیده چشم کشته جهانمان	کنایه پایش سر سمنک نمان
سر اسرافیل زلف سمان	شاهان حسرت مند با بوس پان

چونکه تنها منند بهلوان پیش	ایدش و ات هینه نشی با داروشی
طلب کرد وزیر صد حاجت مخلوقم	رستم اید شفت چه پرس اندام
بیو و جا میریز ضرور منی کار	کیاناش و لار شاه شه یار
اما و جا میریز بنا جیل و تو	پادشاه شفت بیدار بده فد
نواکه رستم قصه تم کرد سر	وات پهوانان کرد بیان و بر
آمان با یوان الار بو عنبر	تمام بکلان مرصع کمر
وات حرفی ما چون دنت نکرد	رستم چنین شاه حکایت مکرد
کامروار بجای باوریم	بونا ایمو تو پیوند کریم
دارا سر ز کنت معلوم ابریمان	کلی چه با عجت به بخشه ایمان
تخت و کنا چم کرد طفیلتن	پادشاه وات رستم ارتو مینتن
برسم قانون عقدشان وانا	قانعی طلب کرد پادشاه وانا
رستم طلهمینش آورد و صرم	آخر بمیلان کار ساز کرم
اشفته همین زلف و خالش بل	بیلتن حیران و آنه لالش بل
کاوست نماین شمان زرد	کابو سه لبان چون لال بیکرد
کامروار زره ننگ نامی	اوشو که جم بین بشاد کامی

<p> همه گوشه لبان شربت مودن لال قیچی دانه ز لاس لال خزینه کیک و کسوت به اربدو فرزند کردار در نکاش بداره تا بوخت چند نشانه با بوش زوده بست پرورش بوجه عقول و ماش بیش و مکتب تا نبوساوا کلام نیروان کرده بوش نور فقد پهلوش باور و نوند جه مهر مندیش نبوده جهان انا و اتم بیت نبی وین زان هر کویانش در کرد و بطل نات الله احمد زونه نیشتر و لاک شهرت و برت شین و زارین </p>	<p> تا بوخت صبح رازان مکرون سحر نه با هر دستم به لاس به صافه چه تر زوانه دریا به برادر و چه بالی فر ما بد لب ار ماینه بونه کیسوش به بند ار نیرینه بونبا بوش بست بنام و نشانه سهراب بوناش دستی که سانش هفت و هشت باوا عقل و فیاضش نمانونه سر ار سحر جو و ما به کمر زو کمند عکسش بونیه تمام نریمان بنام برزه بو شیت کلکانه طه مینه شفت چه ستم هو ال دانش ار ستم نوّه ذال سام دار لانه ... و کار سوز </p>
--	--

نمز فاطم یکی بکم شد	نه و نیار سرفند لوار با و باو
نور بنیایم و بے تو نبود	زندگیم کم بواسته و بے تو
واسرین مشوسر مه جهنم	بویم مزانور روح روانم
واتش اسرافم عقل نمند	طهمینه ایدوات رستم کرو خند
نوادست و بر و کران جباران	مز مطیع کردن کرد و لکه توران
تا که دشمنان باور و با بدست	مبوی بکلیو ز چنی خوش به قصت
تا دشمن نبان چنی شاداران	مسخر کرد و ز کشت و لکه توران
نشانه مرکش بکبا نوبه تو	هر کسی دعوا ز سلهوشش بو
کشت مطیع کرد و ز پش کر کجا	بتوفیق حق دانای ربه افسوس
میلت جلا ز زره نهن کم	توفیق حرم به بویت مدرغم
عقلت کم نبوشیت مبه شیش	بش و بنیش چنی مایه سوت
توزره چه بنم ماوره ندل	به همیشه خوشحال شکوفه چو گل
نصیبت آخر جلا منی مبه	اگر که نیروان چنیت کرم بو
تو چنی و نعام سپردم بخت	اگر نعام سبز مبه جلات
در دم در سعت خشن طلب	رستم که ایدوات نام خدا بر

<p> خشت ز آرد بید و بکین تمام اسبابش آوردن برا خشت ز آرد و پریش کرد زین بپوش خفتان بپوشش کمر بهمت خوابی کرد جلا شویا امان و پیش و از تمام دلیران و بپوش ختم بهو بخت سار حکمت می مریز بر توراوان چه ما جرایم و یردن و سر بگروم خیال آرزو و کتاب سرنام و کز خاوم برده به سرست آدم به تن کنده به خشم بید اگر چه توراوان زنی کوخت و مسکن بوزید و مکن نمان جلاش عرض حال ویش </p>	<p> ساده به رزم سفتی سر جان پهلوان بوز بهور نیز او با حب الفرموده پهلوان کین اوسا بهور نیز اوخت صعب سحر خشتان آورد رستم به سوا رستم شمی و تخت پادشاه ایران کیکاوس برسانینی دیار به بل تو عمرم بنونه جهمان رستم وات ارش نندار خیر به دشت خجیرش افراسیاب به بنکار کوریم بریان کرده به بیدار نیمه خا و خشت نمند رستم نه خفتیم هم خاتم چو دمار رستم شمی و سیدستان امداد ز آرد بخت و اندیش </p>
---	--

داستان تو گذشت نه سهراب از مادر

او سهراب توران بشنو هوایان	طلسمینه بی عیب بشناسی ز نادان
دایم بد رستم مندا لاجه در و	کرد انا کر کجی ز بار حمدش کرد
چون ماه ویرونه رو بد تمام	فرزند یوش بد سهراب نیانم
مزدانیش ز بر بد رستم زال	فرزندیت بهی چونج ماو زال
رستم اید شفت شاد سرخانا	کو مهرفش ز کرد آفرین وانا
فرما بکنج روانه و جو امر	بار کرد واسپان چونج ننگ بر
چند دانه با قوت چند کنج دلکش	کیاست و توران پنه فرزند یوش
تمام خرج کران او چه سرکارش	نکهدارش بوجت نکهدارش
یک روزه ده روز یکا همه سال بد	به جمعی وینه رستم زال بد
و یک سالکش چونج ساله بد	و پنج سالکی سر قباله بد
منیا وزین منالان و چنک	نهر کس مداموشش نذنگ
و پنج پیر زور کندش سران	کس نبی بهمتاش چه نام آردان
چونکه چه اولاد و تخم رستم بد	کس وینه سهراب تمام کم
تو کان عجز بهی یکم رستمش	کس نمدا واکر و قستش

دانش از قول و دل برجا بی	بے با لوزاده ماور شطاب
کس نخواست اصل تو چه کون	چه پشت کینی و بے شر و شون
سهر اید شفت سیاه چه قاف	شعی و لار و ایش خروف بزار
دانش از وایچ پنجم و اچه راست	حرفه مپرسون، پوسته و لکم و است
و پنجه و بازو مهر مند نان	چه مهر مند دل پسندان
کس نمویون مناسب بویم	چه توران زین مزینت کیم
پنجم و اچه راست خیال نکری	ورنه صدیم سزا موری
ارایسه راستش مواجی و لاک	ورنه بصره بکروت ناکام
از مشبو چه مز تو بوسینی کام	افز سهد ایم با بوم چیشن نام
دایه و ایچه جواب اسر کزید	فرزند نا طار هم نور دیده
چه و اشته بدان بد واران	بد کمان مبه دل ماور به تنگ
یه کی بو جنیت پنجه به بازو	سرس و چند بو یکی منازو
بابوت ستمن نشکر لالان	شیران چه تا وشت تیغش مندان
هر چه بفرم از ما از نذران	خاله کرد زین چه جاو کران
س...	س...

ایران او تو را نمی برسونم	وات سرخ زار زارم بر سر
شکر که کشیدم تو را بر زبانم	اربد و تو فریقت چه بین آفرین
نه لیسون که شوم نه از کم	نه کیون که در زار زارم بر سر
یکی تا زار بر سر او از کم	نه نش نه کر که می نه اولاد که
اوس چه جودا وینه از کم	هر وقت نش سر ایران او را که
میستون که نش سر از کم	چنی نش تو ان میستون که
پیدا لبه خروشن زارم بر سر	فرما و دایش که طلب کرد
چه کار که اسپان زارم بر سر	سپا بی جم کرد چه ترکان چه
شکست و او شکست کارم بر سر	دانه طبل و کوس با دشت وینه
واقش بر ایله چه پیشم بر سر	طیب طیب و ان که رسته پیشم
پریش آوردن تا مرگم	و ایچه کش کرد چه تو را ان همه
بکه نه می یک کیر بر پیشم	کمند کرت بیست نشی نه نشم
سست می اسپان چه تو کرد	دست عنیانه پشت اسپان مرگ
دسته با چه بیست پیشم بر سر	جو اسپان خاص بیج ناما یک
وات اسپان دارم دیدم بر سر	ناکا پیدا لبه یک تو جو اند

<p> وینہ اور اسپہ نغلم کمن ماویا نیم بیہ او شو بقال بیہ لائق برکاب فائمه باون مکرف طرت بہ او ہون ہم تخم خوش بیہ نود نامور زرہ نکتہ نہ زیر مشتدا یکی نماز نیم مردان کین شکر کشتہ بیہ سہرا بہ ایران زمین خیزا بہ ترکان صد طبع کین بوشنا خندان بہ بستش کمر شکر کشتہ بہ شامینک کینا جنہ بردش ز بے افراسیاب ماشی با ایران نگروش درنگ میلش و شمشیر کز کوکون کیا ناپریش ہزار آفرین </p>	<p> اسم بہ اولاد خوش رستم اوشوہ کہ خوش رستم جلا بہ ابہ جو نیمہ اور اسپہ پیدان بزنہ چہنہ برق ز نندہ چہنہ باد سہراب فرماوش آورد و نظر دست آورد بان سحر شیدا سہراب فرماوش اسپش کرد زینا شکر کشتہ بیہ سہرا بہ ایران زمین شب سحر نوحہ بہ نکا مہ خروس پیدا رہ سہرا وقت صبح دانشہ طبعی کوس کمرنا زینا یادابہ جہنم کشتی دست نہ آب دانشان سہرا پشتش است ہم کور کون نا دیدہ سالن کہ اند شہادت شہ توران زمین </p>
--	--

فرما ہونان چنی ہرمان	بپوشان مصالح کمنڈوکان
ساند اسپاروشن سی ہر اسوا	سپردش بدست ہونان نونو
فرما کینچو روانہ کران سنگ	بار کران اسپان تاز عرشنگ
چند آپ استر چند زین کمر	کیاست و پیشکش نوہ نامور
شوات ہونان مزانہ جشن	امنجہ رستم فاطمہ ریشن
امانت فرضن زہار مہد نہا	رستم سپہر ہکران اظہار
اورو معرکہ جنگ شیران ابو	ہیا ہور شہر و ننگ دلیران ابو
کار بکران رستم بوخنداک	بدست فرزند ویش ہونان کس
ہونان ہوریزاکم رست بہا	برشی جہ ایوان شرافت ہیا
سپارو حکم شرف کرنگن	شعی ولا سپہر نوہ پلقن
شعی ولا سپہر ہونان پرزور	خیزا جہ جیحی صدار مانگ نوہ
تمام شکر بردش و نظر	پسند کرد پسند نوہ نامور
سپارے سامان راہی بیچند	سالار توران نگر و شکر
وہ روز وہ شوکر و نشان یلغار	یاوان بسردار سفید جہا
رزم کردن بھیجے با سپہر کہ فدا شد اہم نیت سپہر	

یکی جو صفا کرتے بلصقا م
 دہم جو صفا شدتے بلصقا و
 خبر سہر ہستی ولا سہر
 بہ دریا تہنہ تہنہ تہنہ صفا
 ہجیر اید شفت شتی جہمہ قار
 اسپرت ندوش کمر بندش است
 کیش و ترکان نغزہ کرانی
 اینہ سپا کہین کین سروارتان
 سہر اید شفت سیاہی جہ
 اسپرت ندوش تکرش جہی تہ
 ہجیرت اشخص توجہ پیش نامنی
 اگر توجہ دست مزیر شتی و بر
 است بردونیزہ بہلوان کار
 بہرود اسلماس نیزہ تہنہ
 ہجیر کو روز مہر دشان نام
 بفرمودہ حکم کو روز کشاد
 واتن پیداہے کردوز مہریر
 انا پیداہے جہنی کردوتار
 پوش باندام جامہ کارزار
 رو کرو بمیدان نیزش کرتہ جہ
 بیو نمیدان یک پہلوانی
 نہ سہہ بازون نہ سروارتان
 پوش باندام جامہ کارزار
 جولان و اباب لواجہ ہجیر
 و پارویت ندام نہنک امنی
 اوستہ دعواتخت کیک و تاکہ
 دانش نہ کمر بند سہر نہادہ
 اصلا و سہر نہنی کار کردہ
 رکاب و او اب ہنہ و اجولان

اول ذات حق آوردن و بد	و پنجه پر زور بازو کرد کشاد
گذشتش نزد زینب است و بهشت	دانش نکر بند بجزیر سر مست
زنجیر نکردن بر سر شکسته	بروش چو پروان بدست بسته
کردش از فریب باغ خورشید نزار	یاران بجزیره بالاسر حصار
سیاه جبهه قاروین رنگ قیر	خواهر چو که دریش جوار بجزیر
پوشش با ندام اساسته نبود	شعی و لاسر بوش در روز بجزیر
جی سرزمین زومان بی سیاه	دانش اسیر با بجزیرت کیر یا
بستانون قهقهی چه او پهلوان	زخت در بنم تا من بجزیران
او پهلوانه باور و زهد است	چه تنخوار قصاص بجزیرت
بگروید و جانی به سلوان	با بجزیرت داد ختر بجزیرت
گودر سیر اورول کتاب بجزیر	اسیر و کیمیم تمام آهن بر
پوشش دروغ جنک حربه کار آ	موز افش نریر کلا و خود کرد آ
هر یک بیکانش و مزید بندک	ترکش بست زینب جانی بجزیر
لحم لاجور در کاب ز زینکار	اسی کز زینب کمر و سر تا با تیار
اما محمد ان یث رسولن خالان	سوار بجزیرت و اسیر کزید سالان

آمانمیدان وینہ شیر مست
 دانش استرکان و درجہ عقلم
 آرد و خست جنگ اور کارزارن
 سہرا اید شفت ہر کیلایہ جنگ
 دست خروشا دست برد او کمان
 چلبوب خدنگ مو و اموشکا
 دانور کمان یکا یک بہ قاز
 ترکش تہرے خالی بلے کمان
 سہرا اسبک و خیلے خیلے مند
 ہم کو بہ زین آوردش بوار
 چاہے ہم را پست برد او کمر
 کزلف چو قطنان قلم کشید
 دست خیلے مند ہم میدان کار
 دانش اسبجان مردانہ کرد
 چو شیر شیر خراں خروشا بقصت
 سوار بلے جنگ حاضر ابو جہلام
 کیسان ہنرمند جو بار شکارن
 آمانمیدان عرصہ دست جنگ
 ستیرا چو شیر خراں دمان
 سخمہ استادان تحفہ تازہ ما
 پیکھا و سہرا خدنگ زار
 نو بہ گفت بدت از دمان
 بہ پنجہ بر زور ہوا و کھمند
 بہ حلقہ کھمند کردش نکون
 دیا کلا و خود بکنمایش نہ سر
 مزان چنچ الماسی ندوردیدہ
 حیلہ باز کرد آما و کفتار
 نامت بد ہنوز و روزگار
 چو دست خرا نا عتاب

دولت پر محبوبه و اتو خبر	چنی زن جنک کرو سہرا پرو
جلار کسیران جمل جانے	مہی ہوا تہ بند ایراسنہ
ہجیر کا جلالت زنجیرت کردن	منہج بندہ تو م تا برو مردن
شرط بو چنیر یاران قدیم زمانہ	بسازون چنیت بے منع مانہ
اگر یک عت مددیم دستور	مشوم بو حصار فراوان زور
ہرچ کچھ و مال خورینہ تمام	ماور و زیم پریت بے صبر و آرام
سہرہ اید شفت خیملی بے نوشی	عاشق بے وزان قطرانہ ذغال
ہور کرتش کہند رختہ جرم خا	دختر بو دستور ترکا بے جدام
جہ دست سہرہ بر شیمی بے آزار	دو لفسید بر بر زشتی و با حصہ
پیادہ بے اہب بالہ شوخ شنک	شتی و برج بر ز قلا سخت شنک
کیش نعرہ سخت سول سیم اندا	وات اسرہلووان بر جہ عقونقا
ہور کیلیم جہر ملک خاکت و سر بو	نصیب شادیت وخت خط بو
ورنہ پکا دوس کلمیا نوم خبر	سپار بے سامان بکیشوت لبر
رستم جہ اولاد و ستان سامنہ	ار بوی کچنگ حکمت تمامنہ
سہرہ اید شفت پیادہ بے قہ	والش ارطہ رار شوم جاو کا

در نه که چه بند از صبی را بهت	ترا نام بگرافسونم غایت
جله عرقان کوشش حرازم	آرد تو تاریک سروخت شام
سحر من زود بازو سه حکیم	بی بتوفیق جهان آفرین
و ضرب کوبال مبروختار	ارقا سنگینی دروازو صفا
میر سو جلات رزم خا ابرام	اوسته مرانی مهر که شیران
شعی بلار با پوش پنخوف اندین	دختر اید شفت آمانجا روش
و ناموس بر شیت بدت دروان	بالوات دختر وات غفید کوفان
ماجر استمن سام نریان	دختر وات با جوهر کز ندیمان
نمبو چاره کوا بر دلش	دینم رستمین و جهنگ کردوش
چارمان ایدیشا رجا با ریم	بجیرت کیر یا یکی بناییم
یا نوه سامن یا هر سام ویش	سردار کران سه همناک سیش
وز ویر منز و جینی پاکست	دا هو قور و سینه چاکن
بعزم کشته کیکها و سن امان	به هنر صندیش زین نه جهان
نیایش نرود کد دست با نوبت	بجزیش بکرت قصتش کرد به قصت
شبه نرود و در عرصه کارزار	کزانقدر کمانه که دمار

همه چوب دندان بیکام نماندیش
 اسپر قلم کرو و تیغ آبدار
 یک یک چیز زشت زشت نه انجوش
 کلا وجود کنیا زلفم و او بار
 او ز جنگ گروم بنم نمند کنیا
 و خند چه دستش اینه بر شیان
 نامه نوشتن پدر بهجیر به کیکاش

باواید سخت خیمی به رسم
 نوب و لاریک ش ایران
 طلب کرو وزیر صاحب عقلم
 یعنی کیکاش ش رو کیک لیرا
 امید من بدات جهان آفرین
 جواله چو ز شیر غرنده و مان
 رفیقش همومان چینی بارمان
 آمان به ایران سپار به حساب
 سارا و سر زمان به و دانه هفت
 جواله به مند باز و سالان
 سالار کش کمر لالان
 هر کاکین تیغ هند کار
 نه منک ندریا مبهو به قرار
 به توران آمان به شهر یاری
 قلامان سرور کرو و نصاری
 بهجیر دست و چنگ خسته دل خجانی
 کیش و کمنده باره سه چینی
 هر چند به ملوان سر حد شینان
 یکا یک مجوس خاطر خجانی

هنی نمند ز تنها سواری	بشو بمیدان به کارزاری
اگر که شایش زو میو و تنگ	نهی جرحه داری با رو تنگ
هر چه کنج و مال کسند و متامن	هر چند که فرزند یا اقربا من
شور که نهان بگیرد ز نور	بزارم زجا تا بروم خوشتر
اختیار بدست شاه بلند کاوان	سینه مان بتیغ و شمشیر کمان
عزیزه و لیلی سر تا با تمام	نویس بسوز یا و ابا انجام
داشت بدست بیک پرنده پرو	دیش از کوچ کردیم هر چه نمیشو
کیشم کنج و مال کسیران بتا	برشین چه ایوان شوک و زلفا
سحر جویز خوشید چه کار با ما	سپاسمان چه فدا و هو بر ما
پوشان و بالا کالا فرسنگی	بیدار بجه فنا و مهر جنگی
صلح و رور حنک پوشنا پوش	شغی نکول خوشی بخوف داندیش
سپاستر کما بنخیزان به نبرد	زبان به وقیر هو الاجورد
جولان و ابا سب نوّه نامدا	شکستی بکزد و از و حصا
سواران و او جویا سرزم جنگ	کیش ز نما بین قلا سخت تنگ
کسند و نه دره تا کوار	نهی نشانه نوّه نامدار

کیشان بروجهد کا شایہ و کیشان	نشتن و غمناک شایہ بکیشان
قصد چندی با بز جنگی دلیران	نایا و او نرو پاوش سر ایران
نشان بزم ساز یاران طلب کرد	خدا و ان کجا ہم تا بشفای نبرد
چند پہلوانان خاطرین جدایش	دست و بان دست مکر و شمش
شادیش قاصد آما جدا و	عرضش و ابدت کیکھا و شمش
چون وانا عزت جنگی دلیران	خروش بقا پاوش سر ایران
پژن چنی کیو کر کین میسلا و	رنام و مہرام کو در کشواد
طوس و فریزرت ز اور کمان	شیدوش و قبا و نود کمانان
شاقصہ سپہ سرا با تمام	وانا برت نام سرم ہن سرم
وانش پہلوان جنگی کد امج	کیش نام ہنر مند بر نور ساج
سحر با جنگ صباروش بست	راہی بو پے رزم و نیر شرمست
فروا بر لیک شولہ آفتاب	برو بوم کمان سپار سحاب
بو تو رسد ترک کرد قتل و عام	ہر واجانہ سر از تا یوم القیام
او پہلوانان نہا بر خیت رش	تمام سرا سر کرد زرتین گلاہ
تمام کشت مات ہن سرا سپہ	اخر سرا خیم امان بکفتار

دانتی باوشه جوانی بے تورا
 دجا سحر کرد و لبوش نوند
 مگر هم رستم نه زابل زین
 در نه بے دستور هیچ نزار و جبار
 به کینه بدوشم شیر زور مهرور
 ویزوان پاک یکتا خداوند
 بیو بر تنگ نه میدان کین
 کسی نهی همماش زور و زور
 نامه نوشتن کیکاوس بنزد رستم

شافرا وزیر حاضر بجلالتی
 قلم کرت بدست دانش زور و حریر
 بلی هر رستم بهلوان جنگ
 دایم سپه دار جو که سروران
 سجد زین بر زور و کبابش
 نوی بنام بنیارسے نظیر
 کشته دیوان اولاد از تنگ
 جلا دیوان رارسازندران
 نامت منشور زور و سر زین
 بهجیر که خریک زندان سختی
 معلوم بوجلات و ختم بهیشتی
 کاجلاتر کانی شرافت اسباب
 آمان بے مکالمه سپا بحساب
 بهلوانی و قبا و جینی بهرمان
 خنجر زور و جرخ بهنغمه من نو
 سهار ب سپه دار جنگی مو انو
 سالار کش کمر لالاشن

<p> کوفخارا بگز او مبعوب کرد دانش نبر میند او ست و پانسی پست نگوش کرد و خاک سار از سر زینما یکایک مجبوس خاطر خمیانی وختی موافق نامه شهیدار بتا و تا جیل حاضر بر جلام سوار بر اسب جهنده آمدند ده روز و ده شب توخت به خست چه ز ابل زین سگشت و بر نگاه کرد و چه در میوه یکسوا وات اسب هلوان نوفا وال اسم تا بکول اسب جهان پیاوه چه ایران آمان هولوای پیشن اا و پر زنده دروازه حصا </p>	<p> نه وقت میدان معرکه نبرد همچو ریشی و جنگ فتنش کرد و قصت و ضرب با هو زور سهملین هر چند بهلوان کرسی نشین امانت فرض زنها صد زنها بیوشه صلاح جنگی با ندام نامش و ابدت کیو بهر مند کیو سرفراز را هی به و خجست پاروه هم توخت نوله صب سحر ناکا دیده بان چه بالار حصا مشی بلا رستم به صبر و آرام سوار بر چه در میوه سواروه بتا جیل میونم که چه پیشن رستم چون شفت در هم به کوا نارنگه </p>
--	--

دیدیم روشن به تا ستم کردن	نایوان بهم در دست نکرودن
مویبت مکرورش بفرید و بکفایت	دست کرتیز و هم تا شین با یوان
چه پهلو انان که حرمت دارن	پادش چاقش کور ز چه کارن
فلا که کیر یان بهجیر دوستخن	دانش بدولت کشت بدباخن
زینهار صد زینهار شو نکر سرفا و	ش منشن کیاست به جیل و دو
پهلوان جنگ و رش به سامان	سوار کران سه همندک آمان
چند پهلو انان جنگی جلاشن	ده دور هزار سپا جلاشن
نخن نا بیدان نرور سر زینان	نامش سهرابن بوسه همکین
ندیم پهلو انان چه ویم زیاتر	رستم و ات کیلام و نیاسر اسر
بویم مزانون فرزندیم پیدان	بلی چه دختر پادش رستمکهان
کام قابل نین بهما سمنده سن	همار کور کسن نا دیده سلسن
برور آشتی بهجیرش برودن	اکرا و بیتی یارشیش به کردن
در دم دا بدست پهلو انان کار	کیوم خرمند نامه شهید یار
لرز اوینه بهد خوفش ندل بر	رستم کمرت بدست خیلنگا کرد
و ضرب تیغ مبهوس نکرودن	دانش بد انار کار ز سحر و

با وضو کز مکر و ن قصه شش
 او که دعوا رخسار کیهان کز آن
 امشب بهادیم با جگر بنوشیم
 میل کز نوب و بام نشانی بدست
 ستر و ماشوان مجلس نیایش
 چه مستی شراب هیچ نه بنی وفا
 کی بودت بر شتم دارا مهر میند
 یا سوار بر یاد ستورم در
 کیکهاوس خشمش چو چنگ تهاون
 مبادا چه خفت سرمستی شراب
 رستم ورت بکیووس کز خیالان
 کیکهاوس جلام چو ز مشتمی خالان
 فرما غلامان آلا کمر زرت
 کمر بست ز پشت شو نکر و ن خاو
 کور ز و بهرام فرکا و وقتها و

یا و با جگر بنوشیم
 کیکهاوس خشمش چو چنگ تهاون
 مبادا چه خفت سرمستی شراب
 رستم ورت بکیووس کز خیالان
 کیکهاوس جلام چو ز مشتمی خالان
 فرما غلامان آلا کمر زرت
 کمر بست ز پشت شو نکر و ن خاو
 کور ز و بهرام فرکا و وقتها و

<p> آمان و پیشوا از نوه نادر آمان با یوان آلا حش بادش و قین علیکش بسند رو کرد برستم و هیبت جوش و ازش برستم هرزه هرزه کار نمیرت و هم منم چون کدای هجیرت بندز فلک خفتار چه حکم کفان به نیازت اوسته بهانه مرانا کیم سرت چه ترسج در تنم کنتم به گفتارم چون بانی نیاز شدم درستم کرد کیت آه سرد ستم خدی کبوتر هر چه بدارش بریزه ناخون پنجه باش تمام کمیدنش کرت بکینوشن برآ </p>	<p> جنگی سواران هزاران هزار رستم چینی کیو سپاهین هر خوش سجد سلام کرد و انا بر سر منند شمنی بخانه قین ششمش خروش برو خوشنجه کیکماوس بقار بیج نمه ترسی به حکم شاهی کیوم کماستن زنهار صمدزنها تو دایم تفکر برم رازنه اگر چه و مدایعنی مبی بیم به نیروان پاک تنغی منندم ش فرما بکبوترستم کردار کیوناماش ندل دست و بر و نگر ش فرما و طوشن بو برنت اغوش دشمنت چون باغ چو سخت برام بارت شست و س و دیکما </p>
---	--

داتن پاوش مت شرب بے
 داتن برستم آخر یہ پیشین
 لوا کران برکذیدہ جنک
 دلبران پریت کرد خاطر تنکن
 باش بالادت جنکی دلبران
 پاوش بہوش مت تریا کن
 رستم وات کودر صحت مفلو فم
 عز و صدق صاف اقرارم کرد
 ہر تاکہ زندم نروس روز کار
 امن کر و تیغ خشم جلدانی
 کودر ہم پہ نو آما بہ گفتار
 ہر صبر جو صبر استن تمام
 ایرانی مدانی طعنہ بی حساب
 رستم جو شفت سکنیہ جہ قینی
 خاک کودر ز آوردش بجا
 لادرتنڈر کرد تویح بیدیاغ بے
 توہمت لایران خاطر ریش
 بہو عمرمان شو بکدر نک
 کامران زوریات بیدنگن
 کوش مدر و صرف پاوش لایران
 لادرتنڈر کرد مگر چہ باکن
 وسن حرف لوج واہ نامم
 بہنی جرمات تابد و سردن
 ہزارم جہ دین دیدہ شہید
 چہ پروام جہ قین کیگاوش من
 وات اسر سہلوان معرفہ کارزا
 بلی حرف ایڈن آخر سر انجام
 موا جان رستم ترسا جہ سہد
 ترسا جہ تانہ واہ مناومین
 کیلاوہ آما و با سخت ست
 پادش

رستم چون زلفت شاد کرد و بیدار	خودت بچشم نوده ختم ز ال
واش کجایس و سن قین قار	ندار و باد و جفا سر روزگار
چنی دیو سفید خجل منده به	کرد کفایت گفت و بند به
چند نره دیوان سر چه بنه کندم	ببچه کس نیارست بیو نوندم
چند پهلو انان بلج و بخارت	بدست بسته آوردم بدست
ش بیم و اب تو بزم بچم دشت	بدار کردنم چه تونه بندشت
تو بچم بچشید من نوده ذالمم	چه توفی هترو بخت اقبالم
ارمنه تر سوم چه بزدان پاک	چه کایس جدام چه یک مشتی خاک
س که حکایت رستم به تمام	طلوس سپه دار زور و ابا باندام
گرنش گرنه بد بلیقن بقار	تا بر چه ایوان بکیشوشن بار
رستم انجمن مشتی دانه طلوس	وستش نر و خاک و بنه سپه
پانچ و خش سوار به وزین	بر شتی چه ایوان جوشنما بقین
واش من رستم اولاد ذالمم	که وار و تلباشت کز و کو بلم
ارمنه تر سوم بزدان پاک	پاوش جدام و بنه مشتی خاک
حولان داسر خسته به صد و آرام	را به رط و نه فرار ذابن مشا

داتن باوش مت شرب بے
 داتن برستم آخر یہ پیشین
 لوار کران برکندہ جنک
 دلبران پریت کرد خاطر تنکن
 باش بالادست جنکی دلبران
 باوش بہوش مت تر یا کن
 رستم وات کودر صبح علقونم
 عز و صدق صاف اقرارم کرد
 ہر تاکہ زندم نرور روزگار
 امنہ کر و تیغ خشم جلدانہ
 کودر زیم بہ نو آما بہ گفتار
 ہر چہ بواجہ راستن تمام
 ایرانہ بدان طعنہ بی حساب
 رستم جو بہ شفت سکنید بہ قین
 خاطر کودر ز اوروش بجا

لادرتنذر کرد تو کج بید ماخ بے
 تو بہت سر ایران خاطر برین
 بہتو عمر مان نبو یکد رنگ
 کامران زوریرات سید کنکن
 کوش مدر و صرف باوش سر ایران
 لادرتنذر کرد مکر چہ باکن
 و سن حرف بوج واتہ نامم
 بہنی جود ما تا بر و مردن
 ہزارم جہ دین دیدہ شہدیا
 چہ پروام جہ قین کیجا و س شام
 وات اسر سہلوان عرفہ کارزا
 بلی حرف ایڈنہ آخر سرانجام
 موا جان رستم ترسا جہ سہب
 ترسا جہ تانہ واتہ منا و مین
 کیلاوہ آہ و پار سخت شام
 باوش

چند پہلوانان مجلس نشین بن
 و انہر یکو در ز تور بہمانے
 و اچہ کنگا و س مرسا معنی
 رسمت پر پیش کردن خاطر ننگ
 کور ز جوہر شفت نکر دمدارا
 و اتش ہدوشم نذار خیر
 چند کیش پریت جفا فرادان
 چند کیش پریت طبل بان
 چند نوبت بکنگش رافہ اسپا
 ایستہ جلا رتو بوج و بکارن
 ہدوش شفت اما نڈی بوش
 عمر برتمن سم نڈی میان
 کور زو بہرام فرما دم قباد
 طلوس فری برز چینی کستم
 باوان برتتم یاران کشت تمام
 یکا یک مجبوس خاطر خینی بے
 ارکان دولت ہر تخت نڈی
 دیوانہ کم ہوش عقلو فامنی
 مینا تخت ویت بارہ کرد و سنگ
 اما نڈی تخت ہدوش سردارا
 یکی جہیز رستم شیر بہر بہنر
 چند جاہ بہ تیغ ہند شکاران
 چند کینجش کان اور و بغارت
 جہ ہونہ مردان زیدی کرد باب
 مایوش صرف سرو فلادتش دارن
 کیات او دما سر پہلوان پیش
 منجہ کفتہ ویم کا بہم پیشمان
 شیدوش شاہ پور کر کین و مباد
 چند کس دلیران راہی بنی دم
 بشرط قانون کردوشان سدا

پادشاه شهنشاه اما و پشور
 شهنشاه و او منگ کردوش
 و فرزندیم کرت دست بدانت
 ایسه پیشماز خاطر غمینیم
 رستم و پادشاه کفنا کارنان
 هر تا که زنده رورس سرب تم
 منیج یکینان چه کردونگش
 اربد و توفیق پادشاه حصار
 او که دعوا سخت کیکه و کوران
 شورت بو امشوجا منوشیم
 او ندیکیشیم سپار بج شمار
 رستم جنی ش رو کرد با یوان
 میل کرد ز بیجا باوه عنبر فاق
 او شو تا سحر یاران سراسر
 لشکر کشیدن کیکه و سنجک سهراب

ورت من صر فیم و پادشاه تو یکیشی
 مبنو تا و سر بریش و راه
 لا در تندیم کردیم دیر آهانت
 نمند ز بریت رنگ نه جمینیم
 به بختیم امش شرمساران
 بنده کیمه نیر ایتاوه با تم
 چه غلام کفنا چه خواه بختان
 پر تو سهراب یکیشون بد
 جامه روشن هر مبدو مردن
 سحر بر کوشتم غضب بیوشیم
 دنیا و سهراب جنی بیوتار
 ز منزه سازان یا و اکیوان
 کوشش دان براران دلیران تمام
 کوشش دان با بنگ براران دلیر

سختی تو ز خیز اشونہ آفتاب	ش فرما بتلو سبہ جینا و بس
و بیت چینی کو در ز علم و پا کر	صف صدف سواران خشنو جیکر
چاکر دیوان صدیہ بر سوار	سان و انبہ طوق فو نہ نہ ہا
شکر نوب نماشا جو بن نہ نام	قلیم ہم نمندہ کا غدیہ تمام
فرما کینجو روارا سخی سینہ	والسہ پخت مینا صد وینہ
سواران شاہ فرید دین فتر	سراسر لوت زجا مہ خست از
وانظیل کوس راہ بر طہ و تنگ	جہان بل یکسہ طہات شورنگ
اور وہ چنہ سنگ نروس را بل	جہ پولار سوغتہ ہوشو کورن را بل
یکس بل نہ ہسم ستوران و کرد	بروش نہ کورن زکیج مداد مہر د
سہ روزا شوان کردن بل بغا	یا وان و قلغہ را سفیہ چہدہ
ہوا بلہ تاریک چینی کرد تیسر	رور جہانی ظلمات بل بدین لنگ
جو طرفہ ہومان جہ بالار حصار	نفا کرد جہ مور پیدایہ عنبار
شعی وال سوار بر اسیمہ رنگ	واقش مہلوان نین جارد رنگ
سہا بر جہ سامان آمان جہ ایران	سہدار کا وس شاہ رنگ دلبران
فرستہ کو ز فاطمہ تریشن	ہد سار شطہ دل ہا بل شین

ارصد کیکاوس سپاسش حلقه‌مین	سهداوات بهرمان چه وقت چنین
کرد نیز بدستم معانی و بجای کمان	دیزدان پاک بناسر لامکان
شبی و برج برزبارونه حصار	ز زده خوف نکرد نوده نامدار
و خیمه صدر زندک و ننگ و لیرا ندا	دیو لشکر سپاس ایراندا
هم نغره اسپان ز زمین بویش بده	تمام دشت کوه که موز بویش بده
صحر او سر زین شکر دما موج	چند هزار بیدای سر کیش ز باج
شیران به فریادش کز کزیران	بنفکان جکوه یکسر ستیزان
سجده زین بر دوزخ خاکش	فرمانا بهر جعفر طبع جداش
کردنش به طوق هر حلقه بند بده	سرتاپاش عزیزیک حلقه کهنده بده
ارو فراوان مپرسوز احوال	سهداوات بهر خیمه پیشو حال
به رسم دال بهش سر کیکاوس	به کیمیه کوز ز به بهرام به طوسی
هر چه مپرسوز راست و ام چه جلام	به تخم کوز ز به اولاد سام
هر چه مپرسوز راست جوابم در	اگر تو مبهوت کارت بو خوشتر
اربد هوا جسد به میون ترا	اگر راست و اجر است میون ترا
واتش از جوان نوده نامدار	بهر اید شفت آما نکفتار

پنت مواجی بچوچو دفتر و انان	برم پرستی چه پهلو انان
تیرک زرستون ابریشم ملان	خبر رسیدن سهراب از بهیر
دستن نماین کرسی زرکار	پرسش او خیمه نینکی ز تابان
جمله حاضران بنا بر تخت او	چند فرش ز تابان دیباچه کاک
سرستین و بان کرسی عاجه	خیلی چادر ز بادشمار بدو
صف صف سواران جنگی بی تیم	نشین سپه دار سر بتا جوه
نام او دوا چه فرس نامداران	جلاروت رسته تا و پارس علم
صاحب بزم رزم طیب پاهان	اوسم سهمناک فرس داران
طناف تا سخنی استون سیم نام	بمیر و استخیمه کیک و سر شاهان
مدر و شدو طرح ستاره شبق	پرسش او خیمه سرخ اظلس فام
کالاش قیمتی دیباچه پاهان	ستون نقره بند آلا ز زورق
صف بیکای جدانش چند پهلو	سر علم نه طرح کله از دکان
نامش هو انان طوس نوزن	نپا پرسش شوقن جوانان
تیرک زرستون پنوش بگرد	دانش سپه دار سپاه افکارن
	پرسش او خیمه زر و لاجورد

عاشق بیدار و بیار که انداز	بیدار کیش بیکه نمند و آرد
بر میوه سوزم خیمه گل رنگ	ز زنده سزان صد اسرار جنگ
چه زرم شیران هیچ نذار و پاک	و نه خیمه کو در زرم سهمناک
فرزندان همدار هفت کس جان	نیزان سرا فلکند فاشک باش
ستون فقره بند لاجورد کار	بر سانش او خیمه سرخ کلناک
بند کردی بنا ز چند حلقه کند	ظراف بر شیم شیر که دانه بند
نه هر رش مدران سواران هزار	سرمه جویم بار زنده طلوار
فرزند کو در زیم نامدارن	و دانش خیمه کبوی خنجر گذارن
کشنده دیوان رورسربطن	و آه در شیم شیر بر ذراتن
صف بقی تبه سواران جنگ	بر سانش او خیمه صدف سفید رنگ
سخت استلان نادره قدیم	ظراف بر شیم سرستون چه سیم
گوشه دان و آهنگ صدر سوزن	و آه چه طرح کله خیمه نیارن
ویش نشتن و بان کرسی جو بیخ	فارس بر پیکان نه حوران تاج
کذیده شیران فرزندش بن	و دانش فری بر زدن زین کلاه بن
فنازه اسپان چنی کوز جنگ	بر سانش او خیمه دزد و سارنگ

بستن ندرش یک یک تمام
 بیدار می بود طرح چهاران برز
 سر علم به طرح کلمه شیر نتر
 و است خمیه مه نام نوه کورد زن
 بر ساش او خمیه ز رفقت خرا
 کنارش ز رفقت هاشیش کلنا
 ستون چوب عای اراستق هزار
 بیدار می ندر خمیش و نار ان
 نشانی بزنی کجا حرکت و
 و است خمیه بزنی باشی اراستق
 بر ساش او خمیه سبز نیلنگی
 میخ و امان به بیم سر ستون هزار
 طائف ابریشم کشید ز بتاب
 ندرش کیش با پرده پیشما
 جوانه و برک در میدانوه

جنبی چند البان مرصع لجم
 سر کیش با بوج کجا و تار من
 مشغیر و باک الاز صلب سحر
 و ننگ نیلنگی همیشه نعلم بر زن
 حیرانم چو بچهره چشمید دارا
 کالاقصمتی متار کسما ندر
 نم داده کلاب مشک امهر بر
 سر کیش با بوج حفره تار
 کیدان که نمیش و یاد
 و ختر زارستم تخم شیر ان
 سر علم به طرح از دکه جنگی
 اراستق ان اراستق و فر
 و برک و انه بندم داده کلاب
 بستن بعد ناز طائفان هزار
 و کر ز و کوبال به س مانوه

نیلنگی

نمدان و کرسی و نینه شیر مست	غلامان جلاش و ست و بان کت
بخش نابی خنیش و یارن	عنان سرمد که ز زینش تیارن
چند صلفه کمند رخته جرم فام	بند کرد ز بوزنجیم و درنج تمام
صلح رود جنگ بوش ارستن	خفتاش و صرم بوران و رستن
اورد او خوش او صلفه کمند	به ایرانیان اوم کرد سپند
اوم سهمناک فرس مدارن	نام او و چه کران نامدارن
نام او و چه هر چه نامش هست	نخا بدستم زوتر سبوقصت
بهر کور ز شوم شوم سراسر	بمکر و افسون آما و گفتار
دانش اسدب فطر زویرم	نامش نمند ز اصله چه ویرم
هر ایدمرا نو تر زور سمن	و تازه به ملک بخارا امن
جمن چند هزار جنگی دلیران	آمان و امداد پارت بر ایران
سهر و اتار مرد شوم دل به جنگ	نمزد کوز رستم به پهلوان جنگ
سرا پرده جتر خیمه کاش کامن	آخره که کام لاش ما و اوستغان
وات شینی و کشت باغچه عجز تر	تشنه ف سحر چه چناران برز
کوش دان با بنگ فخته نهان	نامان و ایداد سپار ایرانه

سر اسد الجبال ار صد بهشتی	سهر آوات چه وقت و اوه کل کشتن
که رسته سینه کشت بهشت کشتن	هر چه شهر زمین دار و غه تیشن
دیار شین بنی جرسا و سانه	یکی بنیم رستم او بهسلوانه
سر اسر صرفت مکر اف نین	یقین مزانون اینه و یانین
هر چند هر رستم مز بر م زان	سهر بورت پیش اسر مهلوان
مهور هفت سال زندان بهر به	هر چند که بر م تو راست نواز
فرصت ولدا ویش کرد گرفته	بهیچ کورد ز شوم بشر مسانه
فرصت رستم پرستانه	ویش بوشن مورت اسر مهلوانه
نکروم بنهان راست بوچوم پیش	ارغمانت نه رستم بدوم پیش
زرر بوچوم سرفه و آل سم	مبادا هر صرف آخر سر انجام
ویم بدم و تیغ پزار بوچوم کمان	هر اید ف صغرن نکروشن عیدان
فرزندان به قدا هفت نادر	بابوشن کورد ز خنجر گذارن
تنبیلا رسته منج نبو و لیث	بغیر به اول و ط یقه نوزن
بندار که بید انیم به مادر	و بت سهر کتم ترس نیرم نور
آخر مکشیم به حق با زین	یه چه دیانه دل نواز زین

نامرد او کس فدا ناما قری	اگر چه گشتم تقصیر مگری
صوت بخشم شد در کرد و اطلال	نه در آید زلفت غصب کرد و خیال
بهوادش نبرج بارونه حصا	دست بیکجا دشت مرد هرزه کار
زره خوف نکرد آمانت بجای	بیج ناماش نخچم سپار کاوسش
شوا اما کاوس مجلس نیاید	حوظ خوف جو ز جطرش بی بیاید
میل کرد ز وجم با دوه خوشگوار	بزرگان نه نرم فاضله شهیدار
رفتن رستم بخیمه سهدر نوشته شد زنده رزم را	

مبوه پهلوان بوینون و جم	رستم دوت بکیم باوش اسعظم
یاد پیش آمان با خوشچکان	مشون بوینون ز به چه سوارن
امشودیم و با پرختش مورون	برک شورنگی نور مکرون
بنا بر دودات بنا سر لایم	بهو نیز او حجت نو ذوالسم
رو نیانودشت ظلمات و کجور	شورنگش پوش تورانی و ستور
لا درنگ کرد و پهلوان پیش	نگد او قوشن بنحوف داندیش
سهدر بر فکر جام شرابن	دیشکه نرم رزم توران تبان
جولاش بارمان مجلس نیاید	چه لاروت رست هرمان نیاید

چند کس دلیران چه با ده مرست	صخره بن جلدانش دست و پا بن دست
ببالا چو زبدم سنگی سوار بن	به بهیت چو زبدم حویا نظر با
رستم شجبت نده خلی لقا کرد	دانش ارسیروان تا کت نما فرود
بدست و بهر چو زبدم منمانو	خنجر نرد و جرح بهفتم مرست نو
بیال اوینه سام شیریمان	حیران بد و نش پیش نمندان
بلی چو زبدم هر توران زمین	کمر بست بچنگ آمان بزوم کین
دایش زنده بر زوم جنبش کمانا	فراوان جلدانش نصیحت و نا
دانش امانت مشی به ایران	میا و نرد و جنگی دلیران
لازم کینا و سنا لریران زمین	ما و رو به جنگ سپاس کین
اوروم هر که جنگ شیران لبو	بیا بهر نرد و ننگ دلیران لبو
ارستم بهر رمویی و جسم	لا در شو بلاش تو بخا عرقم
خیلی ساکن بر تو بخا کمانش	نشا نه فرزند عرض کرده بدیشا
چونکه بد تقدیر باوش رطه بک	بدست رستم سپهر بود بدک
اوشو که رستم قسمت آوردش	تجارت سپهر جنگی کردوش
ناکه وجودم و اختیار زنده رزم	بنا و تعجبین بهر نرد سپهر رزم

<p> هیمج نبی و فم ناگاه نشی و بر مدران نیا چتر بی دنگ ماتم پیش نذا جواب نوه تخم ذال زنده رزم به خوف بهر کیلا بر رستم بغضب بانیا و پیش اما و ادا مغزش گفت ندم پنار به به کیا چه غم به دارا دیش با زنده رزم گفتن و به کیا فرزند به با بو بو سینه ضر به کردش جرخ دران به بو تو سلامت با زنده رزم مرد پنار به نیم با ده خوشگوار به مرد پر هوش دانا سر منند رنگ زرد ضایف همین لاجورد چند کس به مردان جنگی به پنهان </p>	<p> بستی شراب با ده بو عنبر خیلی نفا کرد شخصی دی و حیم به چند زنده رزم لیش بر او هیمج نذا جواب چشش نکر دنگ کر بندش کرت کیش به اندیش مستی داوش بغضب رستم ضلعای به بخاک چو ز بسند فرا هومان بهر نیز اجنی باره مان پوسته به تقدیر بنا سر مان سر سر سام بن سر م به کار که بو دانش با سهر نمر که کردن سهر به اید شفت سیاه به قار اما نفا کرد جنلی عجب منند گفته به بخاک چو چند دنیا سیکرد دانش اسیران امشوا مسحر </p>
--	--

بکین لاله جور شکر و به حشم
 کمر که بندد و همیشه مورو
 سحر بتوفیق دانایان است
 پر زنده رزم نهان فطرت
 اوست چه زاتم شنی بدماوه
 کیویم بهلوان با تخت نشانی
 دست او شمشیر برستم تاودا
 رستم شناسش کیو بر کشن
 و اتش نگر نور دیده من
 کیو بر سر رستم هم کو بیعی
 و اتش تماش سره ایلم کردن
 و باله بطرح نو بر نیا من
 حیف که بهلوان توران ولانما
 مران نور و سزایر شمشیرش نو
 خیالی بر کیو حکایت کرد

چندی عس داران بداران و تم
 مرزب مردمان حاتم لورو
 هر کس اید کرد ز ما و روشنا بدست
 به توران که هرگز جرح عینارنگ
 یا و ابارو کیو در صحره تراوه
 بشو با سبای ایران سبای
 بهلوان چندی ویش شناسش و جا
 بشو کیش خبر دل به اندیشن
 سوار کران بر کزیده من
 و تنها سوار بکو مشینی
 کمر بسته جنگ هم مردان مردان
 چانی هر چه تخم اولاد من
 روخش نه قیران یوم المتمن
 حیف بدت مز به سرمانو
 لو او جبر ویش در زیم پر قدر

لجوزاد

رینیا و کز زشتی نجایم فاس	اوشو ننوش پیناله شتر آب
رزم کردیم سهدر بار اول بارستم ذال	
سویچ خروس و آبا هتک	دریا پرده تاریکات لوزنک
سایخو زبام در ارعها و ارضی	علم و انبرج کوساران برز
غزان خروش از جرکه سپاهی	زینا طبل کوس بار که ش می
بیدار به فو سهدر جنگی	ویش پوش و درع و بیافرنگی
ملاح رو جنگ هر چه به تمام	نمیزدان بر و پوش باندام
بانجا و آب جهای بیجاوه	رونی و طیب ایران سپاوه
اناوار کس ناماش لوند	هشتاد و رمیخ چتر کوس کند
بزرگان ند و خیمه شهر یا	کر نران به تا و مهلوان کار
کیش بانگ سنج نغز سهند	زهره دلیران جنگی می چک
دانش کیکاوس ار پوشت	سالار سهند ایران سپان
بوز و میدان رزم کار شری	لکا کزبرد جنگی دلیران
اگو کند بذات بانای ضنا	ارو نمیدان معرکه مودن
نیم خیمه دیت ناور و سوبر	نکشت کجاک با بر خنطر

نشونهار سید باغ نیکشوت بدار
 کیکها و سس مخصوص کیوشی کرد و روغن
 آمان بهلوان شوخ زبردست
 کیوشی چینی با نانش بر درستم به سوا
 و او بیلا عظیم خیز ابراری
 و آتش کیکها و سس اربا کشتند
 بونرو سر میدان معرکه شیران
 من سو کند و ذات بنا به طرف
 تاجه خمیده و بیت نیکشوت بدار
 جی کهنکوبه نوّه نامدار
 و آتش که رستم که میودیرن
 رستم چو ز شفت و آتش به دیون
 ران شیا و خوش نکر و ش درنگ
 رستم و بت سهر با کودکی خزان
 مسکین سر م خدای پرکنده
 نشوم و چهار و نیم نیکو م قرار
 و ات رستم بهر چو چنگ بیکه ان
 کس ندارد و تاب مراد کرد و وقت
 ابر و رت ندروش بهلوان کجا
 خیاره مردان شیران کاری
 سالار سهندک ایران سپاه
 نگاه کرد و زور جنگی دلبران
 آرو نمیدان معرکه مصدق
 نشوز و جبار و نیم نیکو قرار
 کیکها و سس یکسایش برافرا
 لشکره خریک چنگل شیران
 سپاهی بطور فظا نشون
 آمانمندان به مصدق جنگ
 گفتنی نه کیج دریا سپاهان
 مسخر مبی بکر بنده
 لیدر

دست بپایان و چوب نیرزه موشکاف
 دانه با ذی یکدانه نیزه کوز و تیغ
 به مود اسرار الحاس نیزه خطرناک
 شکیبا چو پسرستان سر نیزه کم به
 کاکر زو کاتیع کاتیر مشنان
 که کوسر پیمان نلخت نیزه چنگ
 رستم فرزوان خویش ندل برود
 مبر هر چه طفلی چنگ آرز ما بسم
 چند چنگ دیوان جدام به اسنان
 خنلی فکرش کرد سیاه جدرود
 و پنجم بر زور کمننده مغفار
 زور و اماندام باز در روی اندیش
 نوبه سهراب به کوز کردش نگاه
 هر زور بازویش قلخی ناله کرد
 و ارتش چو نیزه ضرب کوزم نماند

سبوت ندوش پهلوان در
 به زخم اندام نکردن در بیغ
 حلقه زیشان هر میرا نجانک
 قطره هویز به فرق راستان چو به
 دلیران بزور ضربت منجانبان
 نه آید به زبون نه او خاطر تنگ
 و ارتش اسیران تا کتینا فرود
 کشته دیوان شوم کمر اسیم
 هرگز بعدی ستور نیم هر اسان
 جوانان در برخش باره زه نورد
 کرش کمر بند نوه نامدار
 کیت نلخت نرور زین ویش
 خوش تا برانو کردش نکوف
 نکردش اندیش تنالا جدرود
 به شک رستم صبح تخم و اسل

اول

سہ سہ آہت اس پر جہاں دیدہ کا
 جلا سے خاندان داناسر خرد مند
 ارتو چوڑی دریا سے ہر باونان
 بلی پر مرد دیوانہ کم فام
 ہر مرکوب زین مکیشوت لکھا کہ
 رستم ڈالت سہ سہ ڈالت چرب نرم
 بلی تو کو دکنا دیدہ س لے
 ہمارا کرم دسر دنیا پر رستم
 منہ پر زلفان نادرہ ہر رم
 ستارہ رو جہر خ کردان کد مان
 بینا سر بزوال شکران پیتن
 ورنہ ملو مور وحشی کشت تمام
 یکی چنبر رستم داناسر در شکاف
 بو طور ہر فرزند ویش بے ہر ان
 آخر سر انجام سر کٹ نہ و جہنگ

جمیدہ بہجران جفا سر روزگار
 نالایق بتون وائے ناپسند
 ہر ہنرمندان ہنر زارہ نان
 آرو بے گمنام خستہ چرم خام
 سینت والاس بند کیم بیک
 خاستن ہر راز او ازہ بے شرم
 بے خبر ہر رزم کرزو کو پہلے
 نمانت بکوش ندینت و چم
 منہ شیر پر ذات کشندہ بوم
 مرا نوم ہر ذات شیران جلا من
 دفتر خانہ اصل بدست و تین
 مشناسو فرزند ویش بے عقول
 اور و محمد ان معرکہ مہین
 ہر چند لکا کرو کس کس نمان
 کردش الوان جریخ مینارنگ

<p> چه اولاد و ذال بهر بیهوشی بهنی زندگانه و بینی و چشم نکردهش قبول گفتار پندش که چو زهره و جنگ تو تا تمام نالایق و تیغ میدان کنیم غیبی به کجور جفا روزگار هر چه اسپان آمان بزین دستی در در خاک کمان کند حلقه زرشانی باره به جنگ در پنجه و قهر و یاران بکسر تنو کمان بدات بزدان سپردن دلیران سر سم سرا سیمه دار کشت کمر بند نوه ذال سم هوادار کجاکه سپاس سر زمین نشت نزد سینه پهلوان کار </p>	<p> بسته مو امان پلین کوسه دورت ارتو کبکی و جنگ رستم اهیج ناماش نکوش قهر فرزندش رستم پهلوان بر زور سمان جلا سپلین منب کمر تنیم ساکه کمر و تیغ بهیج نامالکار آفریمیدان جهان آفرین بیجان و روز زین حلقه کمر بند لجام اسپان بسته پهن و سنگ باز هم کشتی کرتش کمر و عزم کشتی دست و هم برودن لادریه میدان کس نبی دیار جوان بتوفیق بنابر لایم بردش آوردش خسته دل خمین ادا دینه شرد زنده شکار </p>
---	--

دست بپایا و تیغ حربه سهند که
 رستم ورت سهد بر بوسه مان
 مویرجه قانون گردن فرزان
 هر کس اول بار موبو سرنگون
 وختی هم جبار وستی زور فاک
 به صد مکر و فند حیلیم باز ویش
 سهد بر رستمش نه میدان وردا
 هر دوش از خوریکه خاطر پریشان
 و مرد پر دات به خوف اندیش
 هومان ورت سهد بر آروم کردی
 سهد بر ورت هومان به شک رستم به
 نگر دوش اندیش نمخت نجاش
 بگرز و شمشیر کجلقه کمند
 اخر و کشتی دست و هم بر دیم
 و نام همچون نمیدان کار

سبیش بالماس سهند کرد و جاک
 حرفه موچونز هر و تن آمان
 وختی به میدان کشتی مبدان
 مبحثش نزار کار سبچون
 اوس بالماس سبیش بگر و جاک
 خلاصی به عدت بوری اندیش
 بوینه و بیان بصورت سردا
 رو کردن بچکر خنیمه کار ویش
 شو اما لوان هر یک نجی ویش
 نمیدان جنگ علاج نگر دی
 صد مکر ز دام ویش بهایش کم به
 ز ریش ریزه به بوینه خاشکی
 نگرایش علاج بهیج ناما نوند
 تنوکیا و دات نیر دزن سپردیم
 و ستم نرور فاک به صد کارزار

افزون

بنی چه میدان کشتی نو ستم	افروا فسون بر شتی بد ستم
بختم ترا حقی بنایان سر	سینش بالاس نکر دم خنظر
پر بخت ویت فره زد کردی	بویان ورت سهر خیمی بد کردی
آواره سبات و توران مشو	زادت نکشت او تو مکشو
رگم دار بدت کم بین ذمت	نیز بری دستور کفتن ندامت
امجا ر پهلوان اور در دست	اربد و توفیق دانا فر صفت
مدرش آمان بحر کشی بگر چاک	به بیخ الماس بند خنظر ناک
آمانا بین خیمه لا جور و	جی لاهو رتم مهر کیملا جرد
پوسه مزانو جگر پتر مونس	کیک و س بر سا بد پلین چون
یا بگر زویت نکر در قصتش	یکستیا جوان بنستی دستش
مشو بتاراج کروزو کو پالم	رتم و ات ارش پشیموز جام
مکر ضاوند کروزم فریارس	خجل منده نان جدت یکس
کشنده دیوان ما ز ندرانم	چند سالن چند خرت فر پهلوانم
عطر گروم زین به تنمای سوار	ترسم چه رزم دیو جاو کار
بزارم چه کیمای قامت چه بیدم	ایسه که خریک یک نور سیدم

مرهم خداوندی بر سر بوسه
وز نه هفتاد و شش که مشوید و بر
مناجات کرد از رستم از دولت سهدر

مهرتانی می شود ظلیل و زکار
بوییم فرانون کمنه کارانم
بیایرب یارب هر شو بیداران
بیایوه بداد من تنیا بالکم
بیایوم بداد پاکت ارشادان
بیایوم بداد پاکت ریشه پاک
مواتش یارب فریاد رس مانا
مناجاتش کرد درستم بنر کار
رزم کرد از سهدر باروم و کشته شد از سهدر بدت رستم
سحر جوین خورشید نبرج خاور
هر روز کسوا بر سینی جگر و اجبه خم
وانه طبعی کوس سها شرک جینی
هم یکی ترتیب ایران سپا بی

درفش بچونش کعبان و پا بی

المنار

رتنم بے نبرد بیدار بے جفا و	تیز پوش و درج صریح تازه
صلح رو جنگ هر چه بے تمام	نام نردان بر پوش باندام
بانیا و خوش پرندۀ طیار	آمانمیدان عرصه کارزار
جو طرف سہر پوش و ج جنگ	آمانمیدان نکر دوش درنگ
هر سواری بے پروا جہ خم	آمان نمیدان رونیان و ہم
رتنم ورت سہر کورک خرامان	کفتنی نہ کیج دریا بے سامان
تو نرا کہ حفت فلت کفتنی	وزور کریم امجا رفتنی
سہر ورت اسر بر خستہ پیشو حال	ارو فراوان مہر کون احوال
ار تو رستم نام ویت بہ بر	وزنہ ہم میدان ممانے بے سر
رتنم ورتہ او نکر تش نکوش	جوش خروش درونہ مداجوش
بیج ناما نکوش قصہ فرزندش	نکردش قبول گفتار بندش
وانت اسریرہ کار ابلہ ناما	جابل نادان مہرہ عقوفام
یہ وخت میدان کشتی بازین	چہ جا سکر و فنیہ حیلہ بازین
و جنگی سوار ہم جباہین	چہ کول اسبان در دم جباہین
بتوفیق حق اللہ و اکبر	باز ہم و کشتی کرتشان کمر

هر کوی سمان چم وردنجا بهم
 تمام شکر مهر نکاشتن به
 رستم دینه شیر در تنده شکر
 سهدش کیش دست زوزین
 هر چند امان و کت پیش ندادان
 محمود اراکاسی بر نزه خط
 بالار نو نام ساوا زرت سون
 سهد ورت ارس بر پر دل
 بلی توجیه ویت نذار سخر
 بابوم رستم شاکر کمالان
 ارمی بمرغ پرنده شکر
 رستم اید شفقت شاکر و بطل
 واتش نشانه رستم چه پیش
 واتش لالیون باهوبند بال
 وایم چه توران بستن نبالم

پیچیدان چون سیم ماران ارقم
 چم نراس صیدان تماشا شایه
 نام نیردان برد سید به قار
 دست برد او میا قبضه تیغ کین
 خنجر مهر کیش بورد به سامان
 جوکش پاره کرده دل شی و بر
 پاره کرد تیغ رنگین بدومون
 منگشتی تیغ سر مود ارض بندک
 به دست بابوم چون موشی و بر
 شیران چه تاوشت کز نش معذات
 و عاقبت کمند ما و روت بوار
 سرم به سرم نوه تخم ذال
 بنم و اهرست دل باندیش
 نشانه رستم نوه تخم ذال
 نکا کرونش بشیون عالم
 الهی کار

رستم نکا کردانه لال ویش	شناس نبال فرزند دلربش
دست داخفتان دیبا چینی تا	چه سرپاره کرد عزو ش بزار
هر دوش سپردا باواز ببرز	دیشکه کیو آما بهرام و کوز
دانه برستم اخریه چپشن	پچیش به طور و خاطر رشن
رستم وات کودر ز میسه احوال	فرزند ویم به بیم بکوز و خال
به دخت بر سر واده و بروم	حک کار فرزند ویم باره کرد
خنجریم و رکشا ویش بکوزت	کیونکر زارر کوز در زکرت و ست
بزگان کیش آن خنجر به دستش	ناله فرزند تا ورت و دستش
کودر وات رستم ارویت کیشی	چه کل بکیر و به دست بر شمی
بقاندار و اسرو نیس فانی	ارصد او مردن تو ویت محانی
ارو نیس خراب بهر پوشش کردن	هزار چو ز رستم سهدش مردن
کوز از بید ستور نویسان چه سر	با بود فرزند دار و خسر
جهت کمان بهوشنگ خمشید دار	کیش نکر و ز بند پارسند کفار
کوشی فرید و زینت کاش تازی	بکرافت و کیش نند اباتری
رستم ورت کودر ز تو ویت مرانی	که چیزه من بهین جود نیس فانی
بمود ارا الحاس بر تا که تاوان	حک کار فرزند جنگیم شکوان
مکریم و حکم اراستاریخت	شفاک فرامه نهوش در ورت
مانه خزان که گهاوس شادا	نکوشه صندوق سخته طلا و ا

ہمیں یہ خطبات کو در زوانا
 ہو ریزہ و با مکر مدارا
 شو لاریک و سٹ رکھ لالان
 و اچھ جرو نیار ستم خطا کرد
 ز تہ نوشتی و از واکر جہانشن
 وار و وار و وقتصیر نکر و
 ارید و شفا و انا سر کرد کار
 ہر تانکہ زندم کیا تم نہراشن
 ز تریو نوشتہ ارو بد و پد سہرا
 نو در ز تہ جہیل نکر مدارا
 ورت پاوت رستم منش کیا مانی
 ز تریو نوشتہ ارو بد و پد سہرا
 ش ورت ار کو در زہم ہستہ پین خبر
 چند گفت و کوش کرد بصدق روئیانی
 اور و جو د مد اچونہ بے و ما عشق
 او ستم رستم بے بہ تنیا سوار
 وختی ساریش بو زام فرزندش
 رستم و سہرا جہنم یک بکیران

امجا رہ سہرا پ مروتین مانا
 بشو و پا تختت باوش و دارا
 عرض کردہ جلا شوی جیلو ہولان
 خطا رفتہ زندان رو کرک با کرد
 بکیا نو پریم دیدم نہراشن
 اور کج مہر دم او کج مور و
 و ایم الاوقت زور و زور کار
 کمر بستہ جنگ حاضر جہانشن
 لب تشنہ ہلاک شو نکر و ز غراب
 لو او پا تختت پا کث سردارا
 خوا جو علامیم اگر نہراشن
 لب تشنہ ہلاک شو نکر و ز غراب
 ویت فرام بطوس رستم ہدا کر
 بطوسش ورت کنی کسبای زنیانی
 ہمار مر بو کر کہ نہراشن
 یکا یک موت جنی سہرا
 ہر یک ہر کمان نین کند نشن
 ش ہی مہر کا تخت مہریران

کداز

کورز آناه به صبر و آرام
 داشت کیکاوس شیت سرمان
 کردیم خیال آن چه بود باطل
 بدیت فاخته ز اربشی دلاش
 رستم چون شفت و شین وزاری
 فی فرس و بیابری کلا و
 دست کیش لاشه فرزند شیرین
 مهر کریمه فاکس بیار غمبار
 اسد به میدان بر آورد و بر
 خیزد مایه ناله و لیران
 بزرگان کیو کورز و کشواد
 و ناله بر وجودم خردشان
 رستم به جسته فرزند منالا
 سهد و ات اسر زنه تخم ذال
 پر سه به تقدیر بناسک پیام
 بلی سپاسی جو دشت سارا
 تماشای بریا مندی و بی کس
 میز با کاس بار دنی جو کسم

شعی و اسرستم نوه ذال رسم
 دیوانه کم بهوش به عقلمه بمن
 نوشتند ارو جلاش بیج نبی دامل
 بستند پریش را به سلفش
 فرغ غلامان خاضه دیار می
 آوردن پریش به جیل تا و
 نیامایین و بیار کار چین
 بردن از و سخن خیمه زنگار
 هر کس سهد و رش که کرد و سر
 سپهر ترکان و سر کرده ایران
 زواره مهرا م شید و رش فراد
 و لیران کردین نظر لاله پرشان
 نالشی میا و اب عرش بالا
 و سر کر زاریوشین و س پریش و
 بابو و فرزند نیبا و یکم
 نشانی و غمناک دل به غم در را
 رنجت به کیسر برشی و عیسن
 امانت فرض به دما رس کسم

مازہ کیکی ورس وروما شوان
 یکی چہنیشان بکیا سٹ و شو
 بشان بپوران فطر پریشان
 اوستہ کرزوتیغ اصلو جنگم
 بکیا پے وایم صلم پشیمون
 بت کو پے بخت نالہ ز لبونم
 منہ یا بچہ تخت ک ہار سنگ فاران
 خیلی عروش ورت حکایت وانا
 کیا کسپو دہ پیرش زارالوریزو
 سحر جنی صبح کلہانک یاچی
 وانشا بہدرا جو دشت کینہ
 بارفانہ بار کرد کیشا براوہ
 بعضی سواران سپاہ کاہلی
 مند زو غمناک فطرہ جم کیل
 رستم خج مند بہوش و رسم
 ستون سپوان ز تجیرہ کمند
 آہر نو دشت سحر افروزا
 اوستہ لاشہ صف فرزند دلبر

بنوا زو بقصت جنگ جنی اووان
 بویران ملک بتا چیل وکی
 سکنہ بان ملک مندر لکرو زدن
 خفتان جنی حوزہ ہم درج جنگم
 خفتانم جازن خم بیلین پیون
 پے زامان سخت قہیہ درونم
 ہزار سپہ دینہ آوازہ یاران
 شو اما باہر پے باک وانا
 ہزار پے ہم عیش و نیا رستم کرد
 ش فرہ کیشا قطاران علی
 کوچ کرد نہ ملک کابل زمینہ
 سپاہوشین ہو کر تاشی بیاو
 جنی تو مو خویش جو کہہ واپلی
 ریزان پے سپہ ہار سرنان خلیہ
 سراروہ جطر ویا عیش فرام
 چند فرس جند خت کرسی دانہ
 تمام جہ کرد بہ یکی سوزا
 شستن یکا نو بوسنگ عہدہ
 بیان ناپاوت

جان ز امش بر کرد و چه عطر و عنبر	نیان نتابوت آلا سول پذیر
کیث و زابل نوزه ذال سم	نفت نکول اسپر صبع لجام
برون و لاس ذال کهنه روز کار	هور کمر تیغی ک سیار بر غبار
سرم به سرم خیزد به یانه	جیشی به ذال هر زمانه به
زلزله زار سر با و به کیوان	بخی اهلویت بر شین به ایوان
اسرینج حین سبلا به دیدش موت	بش که رسم پیدا به بدشت
ذال ذر آما درون بر هر درد	فقود امان چاک همین لا جورد
بوینوز امان جگر و بشه ویش	بانا تابوت آوردن بریش
تھاٹ رخسار او بیچاره کرد	سودان مسمار آهن پاره کرد
و با هر چنین شیر درنده سالان	دوسه بشت کریمه لالان
جلک کاش به تیغ بندر شکیوان	بندش بده سال نوشته نیوان
وناله نفرین کیث بانک سخت	برو بستم ذال سباحت
شرمنده رورش در کار خداوند	شمار فرزند بخش ناپسند
فرزندت و تیغ زار الو خط	سار خوف آوردت محشر
رنک کرد بکنان سر با پر کیش	و به زخم شکی دار بر کیش
ماوات ز مهر یوم الت قریبو	ت پاره تیغ نمودار خط بو
واو بلا و فریاد به فرار سب	رو زابل شین زار سب
سپردن بجایک لاشه کیوان	مراحم حشته ناتوان

شنیدیم ما در سهد از کشته شدیم سهد و آمدیم بچنگ رستم
 او سه بد وایش بردیم هوالان
 و آنکه که سهد ما دره سالان
 به میدان تیغ رستم زبون بنه
 سر تا پارس بالاش آلوده نوز بنه
 خسته بد تیغ زار انور خط
 منزل برد و خاک تار یک بیدر
 و ما نوز مکنند فیروزه خالان
 و ما نوز مکنند فیروزه خالان
 شو نجار طعم زوخا و منوش
 قسم وارد بذات وانا کر دکا
 شکر کلبش وایران زمین
 مسو چون وقت سر اسر تمام
 ار رستم هر بر بیو نوندم
 رنگ کردیم بچون سرتا پارس کرش
 بنا لوم خروش زلزله نبرد
 خروش بدایع سودا سر ندمت
 تغیر پوت بدرع به پاتا بسر
 بر دو سبستان نکوش درنگ
 به دیدش اسرین چون سبیل مو را
 و آنکه طهمینه خالان لاجورد
 صف کیش بچنگ نادر و انیش
 الماسی پانزده

المانی بی جنگ بختن و کمر
سوکندش و اردن بیکتا رشتن
اوسته موریزان رستم چینی ذال
شینی و پابند از طهمینه بیکرد
دایه نه سهراب خاطر برشان
ساتیونف کرد رستم در فرختم
هور کیش الماس زار الو فرزند
ذال ذرا اما و شمش کرت بدست
رستم و است اسیر بر در زمانه
بازده یک تیغی بخت نو پریم
در نه هر چه کور تا ترسای برام
ذال و است اسر فرزند تو چنین ترا
حکاکان در مردان عاقل
هر اید فاصد ان هر تر تان بهم
بن بردان پاک او در سه نوه
هرگز ختم تا سر نمندی و کس
خیلی برین با کما بیت بکرد
انگسراخی ممد جب زلف و ذال

سپاهش آورد و پادشاه عمره خطیر
بخت نو بفرق سینه بیدتن
برشین به ابوان حسیه بشوید
یقود امان با کفک بر کرد
جولان و او اسب تا با او پیشان
فروش به تر زماران ار قتم
بخت نو بفرق مهملوان جنگ
فراوان جلا شو عذر رستم و است
با جیتی به چون بیکتا سلیکانه
فتم و اجابن هر چه بیو بیم
که فرزند ویش کرد نه تا تمام
پوسته به تقدیر امر سبحانی
کس کار تقدیر نکرد نه باطل
بخت بخت و خاطر کران جسم
جاسفته زمان ساریش کرده
شکران بذات فرد فریاد رسا
تا که هر وقت نیست کنه چینی جرد
کوش و اسرازان دانه پر و ذال

بچند دلالت و چند هب نه
 شوشتن بشلا جنی بدین
 یکاهفته چه قمر الازول کث و
 دیسان هم به نوبنا بر بهترین
 چه نوماه ویرد نوز و به تمام
 فرزند یو به شیر بهتر مند تر به
 نامش فرامرز جنگی نیاشان
 رستم جنی ذال طهمینه بیکرد
 چند باره قماش چنده خزنه رسم
 تمامیکه کشته بهینا چه محکم
 الحور و دینه باقیه والسلام
 امجاری کجا جت سید سرور
 با جتی یاران تابعه رسول
 بشق امامان چهارده معصوم
 بشق اوصافان به در کار حیات
 امیدم ابد نه هیچ ما ضربین
 هزارانی در و هزاران سلام
 تمت شد کتاب رستم و سهراب در حالت پریشانی

طهمینش دست کرت بر او نه
 شکوان چه بیخ کلغنه هم
 خردان بعیشن سخنان و ان و
 باز هم من مایه چمن اول و زین
 روشن کرد چراغ نوره ذال رسم
 بیلا چون رسم همه جیب هنر به
 یکسر کوشش از حرم به ولایتان
 کرد ز شکر ذرات پاک تنیا فرود
 بخشان و سکین کد زستان تمام
 بشا در کرد ز شکر حق در دم
 خاتمته کتا یا و ابانجام
 شافع عصیان رو رویش محشر
 هر چهار امام بر حق مقبول
 بشا شهیدان حسین منظم
 به بخشو کنایه عامی خطا کار
 بیادان بتمام بنان دل غیبی
 ز ما بر محمد علیه السلام
 تمت شد کتاب رستم و سهراب در حالت پریشانی